

מבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ד באדר תשפ"א - (26.2.21)

תיבת נח – ה'לימונים' במסיבת פורים מו ש ק ע ת בסימן 80 לקיבוץ

קדימה: **אמיר ברוכי** – נח חיות. מימין: אריות: **רועי גדיש** - אריה ברנע, **רני גורליק**- אריה הקהל.
יונים: **רז ריין** – יונת ברטוב, **נופר אפרתי** – יונה עפרוני. דבורים: **יהב גלס** - דבורה כהן,
תמר נחליאל - דבורית אדר עזים: **רעות עמיר** - עוז אניקסטר, **יונתן נחליאל** - גדי סימון..

חג פורים, פר' תצוה

כניסת השבת - 17:14 צאת השבת – 18:14

וכי נחשדו ישראל לקרוע בגדי כהונה? ואם עשו כן בשוגג, מדוע שיילקו על כך?

כדרכו, ביקש בעל "ספר החינוך" לתת טעם בדבר: "כדי שילבשנו באימה, וביראה, ובנחת, ודרך כבוד. ויירא מלקורעו ומלהשחית בו דבר". ומסר גדול יש כאן, הן במישור הפנימי, של עבודת המקדש, הן במישור רחב הרבה יותר, של "עבודת הקודש".

לא אחת, מחמת התלהבות דקדושה, עשוי אדם להתלהב ומתוך כך לעשות מעשיו מתוך אקסטזה דתית, תוך איבוד כל התחושות לגבי מה שקורה מסביב. על כן מצווה אותנו התורה שגם בעת עבודת הקודש, בעודו שרוי בלהט העשייה, חייב הכהן לתת דעתו גם לסובב אותו. עליו ללבוש את המעיל לא רק מתוך "אימה וביראה" אלא גם "בנחת", תוך שיקול דעת ושמירה על כך שעבודתו תיעשה ב"דרך כבוד", ולא כתורה מתמיהה ומבזה.

יתר על כן: מרוב התלהבות, דתית או אחרת, עשוי אדם להיכנס למירוץ מטורף של השגת היעד, של חתירה למטרה, מבלי שייתן ליבו ל"קרעים" ולמחיר שהתלהבות זו גובה. התורה מצווה עלינו, גם בשעת החתירה למטרה, חשובה ונעלה ככל שתהיה, להיזהר ולהישמר מפני ה"קרעים" שעלולים לבוא בעקבותיה.

כשאר פרשיות המשכן, עמוסה פרשת תצווה בפרטים ופרטי פרטים.

הפרטים עסקו רבות בשאלה מה פשר הפירוט הרב בפסוקים על גזירה ותפירה, צביעה ועיטור, שיבוץ ורקמה. מה פשר הירידה לפרטי פרטים של הכנת בגדי הכהן השונים: חושן ואפוד, מעיל ומכנסיים, מצנפת ואפילו אבנט, משבצות וכתפיות, אבזמים ואבנים. שלל צבעים וגווניים: תכלת וארגמן, תולעת שני ושש.

בתוך שגרת העשייה הדקדקנית והפרטנית, בולט חריג אחד, שנאמר במעיל: "והיה פי ראשו בתוכו, שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג, כפי תחרא יהיה לו, לא יקרע" (כ"ח, ל"א). מעבר לדרך העשייה המסובכת של "כפי תחרא" (ומרתקת ההשוואה שעשה כאן הרשב"ם לפירושו, להבדיל, לבגדי כמרים!) נשאלת כאן שאלה: מה ראה הכתוב לצוות דווקא במעיל ש"לא יקרע"? האם מדובר רק בהוראות עשייתו כעצה טובה, כפירושו של רש"י ["כדי שלא יקרע"], או באיסור ממשי שמאחוריו מסתתר מסר מסוים?

עיון בדברי הגמרא (יומא ע"ב, ע"א) מלמד שלא מדובר רק בעצה טובה בעלמא, אלא באיסור בר ענישה. וכך נאמר שם: "המקרע בגדי כהונה - לוקה". והדבר תמוה ביותר -

”ואני תפילתי לך...”

שבת פרשת תצוה (שושן פורים)

17: 14 -- הדלקת נרות. תפילת מנחה - רבע שעה אחרי הדלקת נרות.

לו"ז בתיאום עם אחראי המנינים :

- צפוני - נחמיה רפל - בבית הכנסת
- מערבי - רון ברטוב - בשכונה
- מרכזי - עידו עפרוני - בשכונה
- מזרחי - צביקי טסלר - בערב בבית סביון, בבוקר בבית הכנסת.
- צעירים - אחיעד מובשוביץ - בשכונה

”השיבנו ה' אליך ונשובה”

הרב ילמד השבת בבית הכנסת,

לאחר תפילת מוסף.

גבאי בית הכנסת

יציאת השבת : 18: 14

שבת שלום !

חזק סופ!!

- * לבר המצווה **אסף-מיכאל באוסי**, להורים **ג'ולי ושחר** ולכל המשפחה!
- * **למלכה הקשר** לבר המצווה של הנין, **יוסף**, נכדם של **נעמי ושי**, בנם של **אפרת ואורי**.
- * **למרים ויעקב וכמן** לבר מצוה של הנכד **אלישיב**, בנם הבכור של **שלמה ויעל**.
- * **לצילה ויהושע אניקסטר** ולכל החמולה, לחתונת הנכד **הלל**, בנם של **יאיר וורד**, עם בח"ל אוריה.

רק בשמחות

- * שבת בר המצווה של **חסד זלקינד** תתקיים אי"ה בשבת פרשת כי תשא, כ"ב באדר (6.3).

(תזכורת: לבעלי השמחות עדיפות בקבלת דירות האירוח).

בסוף יצא לי בית מהמם / נחמה יהושע

כדי לבנות את הגג החדש. ואז - שיטפון! התקרה של החדר המערבי מעבירה מפלי מים. אני לא ביבנה, ושוב, טובי הנוער שלנו, הלימונים עם **מיכל שליסלברג**, מעבירים את ה-כ-ל לאמצע הסלון. הנזק רב, אבל כמו שאומרים: זה רק כסף. רק כשפתחתי את הקרטונים, אחרי כמה חודשים, ראיתי את הנזק מהעובש.

אבל זהו. מעכשיו - התקדמות. בכל ימות השבוע, גם בימי שישי לעתים קרובות, הפועלים עובדים. העבירו את כל הקרטונים האלו עוד שלוש פעמים כדי להכין רצפות. הבית, הממ"ד, הפרוזדור והמטבח מתחילים לקבל צורה. מכאן, כל שלב מביא התפעלות. חנה היקרה שולטת על הכל ומנסה לתת מענה לכל הבקשות, מאלו שעושים כל מיני שיפוצים ולאילו שרק הוסיפו ממ"ד. כמובן **שניר גלס** נוכח בכל ההחלטות, אבל פחות מגיע לשטח. יש תקלות, אבל זאת דרכה של הבנייה. גם הדיירים עושים טעויות. אני נדהמתי מהרצון הטוב והסבלנות של כל העוסקים בצורכי ציבור, ושה' ישלם שכרם.

בסופו של דבר יצא לי בית מהמם. אני מאד מודה למוסדות הקיבוץ שעבדו כמעט 10 שנים בכדי להגיע להחלטה לבנות ממ"דים ולשפץ את הקיים, ולהעלות את הרמה שהסתפקנו בה במשך 52 שנותיי בקיבוץ. אנחנו, חברי הגרעין, לא סבלנו אף פעם מהתנאים שהיו. נהנינו מכל שלב. לפני 22 שנה התיישבתי עם מייקל ז"ל בסלון ואמרנו: "לא ייאמן. יש לנו בית ממש". לפני שבוע, שוב בעזרתם של הלימונים עם

לפני כשבעה חדשים, באירוע די דרמטי, ארזתי את חפציי. סימנתי קרטונים: 1 - עובר לקוטג' 2 - נשאר בחדר המערבי, **ובלי סימון** - כל מה שילדי לא ירצו כשאגיע ל-120, לפח. זה נשמע פשוט, אבל כמובן - כל ספר, כל צילום, כל בגד - מביא החלטה מעשית ונפשית. עוד לפני שסיימתי הגיע היום המכריע. ה'לימונים' המתוקים, הנוער ושני מובילים מבוגרים, עציון הראל ומושיק גרוס, וכמובן בני וכלתי ונכדיי - כולם ביחד הורידו כל מה שהיה **בבויזעם** והעבירו את כל תכולת הבית, חוץ מ'סימון 2' כולל הרהיטים, בשיא החום הקיצוץ, לקוטג' של כ"ץ, חן ובלנקשטיין הנהדרים. מבצע מרשים מאד. מהר, מסודר, קשה פיזית ומאד מקצועי. חלק גדול נכנס לחדר המערבי של ביתי המקורי. כל יתר הבית - ריק. כמובן המנצחים על כל ההעברה - תמר מרוז ואליקים איטלי היקרים, שהתחילו ביום ההוא והמשיכו יום בליווי עד יום שישי האחרון, כשחזרתי הביתה. למחרת ההעברה התחילו כבר לשבור קירות, והשאר היסטוריה. כמובן, על כל ההיסטוריה של החודשים הארוכים מנצחת **חנה שריז** ואיתה כלתי, **בת שבע**, הנשואה לבנצי, שהיא מעצבת פנים במקצועה. בקיץ החם ובחורף הקר עובדים הפועלים המסורים של **בינפלד**, וכל יום אני צועדת מהקוטג' לבית לראות את ההתקדמות. לאט לאט בונים מבנה מחוץ לבית, את התוספת לחדר הקיים וגם את החדר הנוסף, הממ"ד. פותחים את גג החדר המערבי, שלא נוגעים בו כביכול,

מדריכם ועם מושיק ועציון שחזרו לעזור, ובעזרתם של בני המקסימים והשכנים, וכמובן בניצוחם של אליקים ותמר, חזרתי הביתה.

לדאבוני ישבתי הפעם לבד בסלון. בלי מייקל ובלי מרים ז"ל, אבל בנוכחותם הרוחנית של עשרות אנשי יבנה, וחשבתי: עכשיו יש לי ארמון מושלם. שהקב"ה ייתן לנו בריאות ושלוש ליהנות מזה. אני מאחלת הצלחה רבה גם לכל אלו שעדיין באמצע התהליך. כמו כן

תודה לשכניי השנקרים, שהחזיקו את הבית, את העציצים ואת חדר המדרגות בכל התקופה הזאת, וסבלו את הרעש בשביל כולם.

אני מודה לכולכם. וסליחה מראש אם שכחתי מישהו. אני רוצה להזמין את הציבור להצצה על מה שמדובר. בשבת הבאה, פרשת כי תשא - 6.3, - 12:30 עד 14:00 או אחה"צ בין 17:00 ל 18:00 כולכם מוזמנים. ונשמור על חוקי הקורונה.

אספות בזום / אמנון כ"ץ

כבר שנה שהקורונה גורמת לנו לריחוק חברתי. שנה שבה נאלצנו למצוא לא מעט פתרונות או פשרות לקיום מפגשים. דבר זה פוגע בחלק ממהות הקיבוץ, המושתת על המפגש החברתי והעשייה המשותפת.

אך יש גם דברים טובים בפתרונות שנוצרו ובצורך לחשוב מחוץ לקופסה ולשגרה בה היינו רגילים לחיות. את "אספת החברים", כשמה כן היא, התאספות של חברי הקבוצה, נאלצנו להעביר למדיה. חלק חשוב בהתנהלות הקהילה השתנה. אך אני רואה זאת בצורה חיובית. מאז שהגענו לקיבוץ, היה לי חשוב להיות נוכח באספות והשתדלתי להיות בהן. גם עדי רצתה להיות, לפחות בחלק מהאספות. אך לא יכולתי ללכת אליהן יחד עם עדי. עכשיו שנינו יכולים להיות שותפים לאסיפה, לדבר ולהצביע. אני חושב שמאז שעברנו ל-ZOOM יש נוכחות גדולה יותר של אנשים באספות, אך יותר מזה. אני חש שגם ההשתתפות הפעילה גדולה יותר.

אני מרגיש זאת על עצמי - יצא לי מעט לדבר באספות אך אני משער שלא הייתי עושה זאת בחדר האוכל. ישנם דיונים מכובדים עם מספר גדול יותר של דוברים, וגם מגוון רב יותר ממה שהייתי רגיל לשמוע באספה בחדר האוכל. גם הצגת הדברים יותר ברורה על מסך בבית מאשר על המקרן, באותיות קטנות. עוד רגע בע"ה נחזור לשגרה אך נראה לי שנכון יהיה לשמר את האספות במדיה או לפחות לאפשר זאת למי שרוצה. יש לא מעט חברים שלא יכולים להגיע לחדר האוכל (למשל זוגות צעירים), לא להביע את דעתם ולא להצביע ולקבל יחד את החלטות להמשך הדרך של הקהילה שלנו. ברור לי שיש חסרונות, ואנחנו צריכים לדעת לנצל את המדיה בצורה טובה יותר, אך לדעתי היתרונות עולים בהרבה על החסרונות. יכול להיות שצריך לקבוע כללים ברורים יותר בהתנהלות, וגם בסוגיית ההצבעות, אני שומע על החשש מזיופים, אבל אני מניח שהדברים ברי פיתרון. העיקר שנקבל החלטות טובות.

ק. הילה

אז איך זה להיות בשירות צבאי בתקופת הקורונה, ועוד רחוק מההורים?

הפנינו את השאלה לשני קדוש מגרעין צב"ר, המשרתת כמשקית ת"ש בבה"ד 7. ('מאומצת' אצל עינת ורן לוי). שני מספרת: "כמו שאתם יודעים, הגרעין הגיע לקיבוץ באוגוסט והיה מרגש וכיף. אבל אני זוכרת גם את תקופת הסגר בחגים, עוד כשהיינו בקיבוץ ב'פרק הקליטה'. היו הרבה חבר'ה מהגרעין שהתחילו להתחרפן כי היינו בשגרה קבועה ומתמשכת, לא יכולנו לטייל ולראות את הארץ, ולא יכולנו לצאת בשבתות. לי באופן אישי היה יותר קל כי עבדתי במשק הילדים. מצד שני, העובדה שהיינו כל שבת ביחד, עזרה לנו להתגבש ונתנה לנו, כגרעין, חוויה שונה ממה שבדרך כלל. עשינו בשבתות דברים שלא היינו עושים אילו היינו יוצאים מהקיבוץ לשבתות. הסך הכל היה ממש טוב.

אני הראשונה בגרעין שהתגייסתי. הודיעו לי באופן פתאומי שאני הולכת להתגייס 'בעוד שלושה ימים' והכל היה מאוד מהיר. כשהייתי בקורס בבה"ד 11, היו מקרים של קורונה, ומיד בתחילת השירות 'סגרתי' 21.

הייתי היחידה בגרעין שחווה את זה כי האחרים עדיין לא התגייסו. היה קשה. לא היתה לי אפשרויות לצאת לשבת גרעין שבה מכריזים על שם הגרעין, ולא השתתפתי בטיול הגיוס. פיספסתי דברים".

"ואיך החוויה הכללית של חברי הגרעין בתקופה הנוכחית?"

"תלוי לאן שיבצו כל אחד. יש חבר'ה ש'סוגרים' 28 בגלל בידודים". העברית של שני קולחת בטבעיות, ונראה שיש לה רקע ישראלי. האמנם? שני: "אכן. נולדתי וגדלתי בארה"ב. הוריי הם ישראלים שגרו בחדרה ואח"כ עברו לגבעת וושינגטון, שם אמא לימדה במכללה. המשפחה עברה לארה"ב עקב עבודתו של אבא. האחים הגדולים נולדו בארץ, ואני ואחותי הקטנה – בארה"ב. כרגע יש לי שלוש אחיות בארץ".

"אתן נפגשות?"

"בקושי. בעיקר בגלל הקורונה. את אחותי הצעירה כבר המון זמן לא פגשתי. היא לומדת במדרשה בירושלים ומחמירים שם מאוד בענייני המגפה". ושני מסיימת במשפט שמסמל את התקווה לחזרה לנורמליות: "השבת, סוף סוף אחותי הקטנה תוכל לבוא לבקר אותי כאן, בקיבוץ!".

הרגשתם ביום הסערה (ביום רביעי לפני שבוע וקצת) **רגע קצר של חושד**, ומיד

בימים שלפני הגנרטורים – תקלה בסדר גודל כזה היתה גורמת לנזק וללחץ גדול, אבל כאן החברים בקושי הרגישו, למעט

תקלות באזור בית סביון שפתרנו אותן על ידי חיבור לגנרטור אחר. במקביל, דוד הקיטור של חדר האוכל נפגע כנראה בעקבות הפסקת החשמל, (קשה לומר בוודאות, כי תקלות בקיטור הם דבר נפוץ). **"חזקי, כשיש תקלה, אתה**

מוצף בפניות?" חזקי: "תלוי. אם זאת תקלה בבית פרטי - קוראים לי. אם אין מים חמים ומזהים שהבעייה היא חשמלית – יובל נחליאל קורא לי. ואם זו תקלה כללית, כמו הפעם, יש 13 מרכזיות חשמל ואני מקבל התראה ב-SMS על

כל תקלה בציון המיקום המדויק שלה. במקרה כזה אני מטפל קודם בגנרטורים מקומיים ואז פונה לחברת החשמל". ותודה לאנשים שקטים ולגנרטור, שהפכו את האירוע הסוער לסיפור זניח כמעט.

אחר כך חזר האור? ההפסק הזה היה הרמז היחיד לדרמה שהתרחשה מאחורי הקלעים. **חזקי כוכבא** מספר: "הייתה הפסקת חשמל אזורית (קבוצת יבנה, הגבעה, הישיבה ויישובי הסביבה) למשך תשע שעות. מובן שכשזיהינו שמקור התקלה בחברת החשמל, דיווחנו להם". מה היתה התקלה? "הם לא אמרו. רק כעבור שבע שעות מהקריאה הם הגיעו לתקן, אך לא הצליחו, ולכן סיפקו חשמל מקו אחר. לטענתם – בגלל העומס של ליל הסערה.

התקלה התרחשה בסביבות 16:00 והתיקון הסתיים רק ביום חמישי לפנות בוקר. במס"ש (ברכות החמצון), יואב בית אריה גילה שהתקלה ממשיכה, ושם התיקון הסתיים רק ביום חמישי אחרי הצהרים!

ברוכים הבאים!
אנור (אניקסטר) ואחר אורן ותי'נוקס יהב
האיצו אפילו, ונמא'ם במסערת צמאות כלכלית.
מחית בואכט!
ומאחל'ם לכת התאקלמות טובה ומהירה בתוכן!!

סבתא ללא מסכות / דינה ספראי

אתגר: כמה מלים בקטע זה מופיעות האותיות מ.ס.כ (בסדר כלשהו)?

הערה חשובה מאוד: כל קשר למציאות מקרי בלבד.

נגמר הסגר. ההורים עובדים, והנכד בן ה-7 מתארח אצל סבתא. איזה אושר, סבתא מחוסנת פעמיים + 10. השעה 07.00 בבוקר.

"רון, כשאתה אצל סבתא, תלבש מסכה" אומרת לו בתי, שגדלה באופן פתאומי ב-30 שנה. "ותזכור, מותר לך אייפד רק עד 4 שעות ביום!" "אל תדאגי" אני אומרת לה, "אנחנו נעשה ספורט, נשחק משחקים, הוא ישכח מהמסכים מהר מאוד". כשהיא אומרת סמוך לדלת היא מוסיפה: "אל תשכחי, יש לו זום בשעה 08.30 בבוקר ובשעה 10.30".

איך שבת טיפוחיי יוצאת, הילד מושיט יד למקפאי. "סבתא, למתי הגלידה? אפשר עכשיו?" "עכשיו?" "אל תדאגי, אמא מסכימה". "שאתקשר אליה?" אני רומזת, "לא, היא ביקשה לא להתקשר אליה לעבודה אם זה לא דחוף". "אוקיי, רונש. אחרי ארוחת בוקר יהיה לנו קינוח של גלידה. אתה בא לערוך שולחן? אני שמה צלחות ואתה את הסכום". "לא צריך סכום". אני אוכל עוגיות שוקולד ציפס. **סבתא!!** מה את עושה בדיוק? "אני עושה שכיבות סמיכה. קצת כושר לפני האוכל. אתה בא גם?" "לא. לי יש שיעור התעמלות בזום".

"רונש, סיימת את הגלידה? הזום מוכן". הנכד משתרע על הספה, מול מסך המחשב, והמורה מתחילה לדבר עם הריבועים: "מי חזן היום?" הנכד שלי נבחר! איזה מאמי. תראו איך הוא שולף את ברכות השחר במהירות האור. רגע, הם אומרים "שלא עשני אישה?" אני נחרדת לפתע. למזלו הוא צולח את הקטע בגאון "בוכתשם שעשני כרצונו... בוכתשם הנותן ליעף כח... בוכתשם סומך נופלים וזוקף כפופים..."

השיעור מסתיים. אני רוצה לצאת איתו למגרש המשחקים הגדול, אבל, אוף, עוד רגע יש לו שיעור חשבון בזום. "איזה מסכן", אני חושבת בלבי. רק בכיתה א' וכבר לומד מול המחשב. בעודי ממלמלת לתוך אין-שפמי "רק שלא יפתח שוב מסך", נשמע קול צלול וברור: "סבתא, אפשר אייפד?". "רוצה לשחק קטאן?" אני אומרת, ולא מאמינה שאני בשעה 09.00 בבוקר, משחקת קטאן עם ילד. ב-11.30 העסוק שלי סוף סוף מתפנה מהזום, ואנחנו הולכים למגרש המשחקים. הצאצא מקבל עוזז מרץ ומתגלש במהירות, כשמולו איזה פעוט בדיוק מחליט שכיוון המגלשה הוא מלמטה למעלה. "תיזהר" יוצא לי קול צווחני משהו "זה מסוכן!!!" טוב שאפשר לסמוך על סבתא.

16.00. העובדת החיונית שלי חוזרת לקחת את המאמי. זה הרגע לסכם. "איך היה?" היא שואלת. "נהדר!" זורח רונש, וזוכה מסבתא לאם כל החיבוקים, כמו כשאוהבים המון, כמו כשמתאפקים המון.

משולחנה של יו"ר מנהלת הדירקטוריון של אגף התקשורת

בהצבעה חשאית וברוב מיוחס הוחלט להציע את בוב הבנאי כמועמד לפרס נובל על מציאת הדרך הקצרה ביותר מהכביש העוקף לדירות. ארגון מגדלי הדשאים מוחה בטענה שמי שנובל זה דווקא הם.

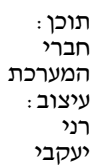
באספה הקרובה נדון בהצעתו של היועץ הארגוני מקיבוץ עין-שיתוף לספור את הגיל רק בכל שנה שנייה, כך שגיל 60 יהיה 30 החדש. בכך תיפתר בעיית חסרונם של צעירים בענפי ה-"לא take".

בישיבת ועדת השירותים נדונה רכישת תוכנת כביסה-נט, המסוגלת להבחין לפי הריח באיזה ענף לבשו את הבגד, מבצעת שקילה מרחוק, ומחשבת עלויות גם לפי גודל הכתמים. נקבעה ועדה לאיתור עובד נוסף למכבסה, שיידע להפעיל את התוכנה.

מתוך
"פנימי
בהחלט"

הורים רבים מדווחים על תחנונים של ילדיהם לקבל מרשמלו בבוקר, לאחר שאחדים מחבריהם זוללים מרשמלו בכניסה לגן. רוב ההורים מסרבים, אך הוויכוחים מתישים אותם ומעכבים את הגעתם לעבודה. אין אנו מאשימים איש, אך יש להישיר מבט נוכח המציאות. צוות הגיל הרך רואה בחיזוק הקשר והמחויבות של הילדים והוריהם לגן ולעבודה ערך חשוב. לפיכך כל ילד המגיע עד שעה 08.00 יקבל מהצוות שלושה מרשמלו. שניים מתקציב הקהילה ואחד בגין ההורים.

"השומר", "השומר הצעיר", "השומר החדש", "השומר הדתי" / רמי עפרוני

יבנה, להנרייטה סאלד, ולאנשי ציבור ורוח
באים אחרים.

דב היה פרופסור מן המניין ואמריטוס
באוניברסיטת בר-אילן במשך כ-30 שנה. היה
בין מייסדי ישיבת כרם דיבנה והמכללה
למורים בגבעת וושינגטון, אותה אף ניהל
שנים רבות. פירסם כ-20 ספרים ולמעלה
ממאתיים מאמרים בתחומי הפילוסופיה של
החינוך, מחשבת ישראל, תולדות עם ישראל
ופרשנות.

ואם חשבתם, קוראי, שבזאת ענינו על
חידתי, תשובתי בהחלט שלילית. הסכיתו
וקיראו.

בימים אלה ראה אור עוד ספר מפרי עטו של
יוחנן בן יעקב, בן כפר עציון ומיוזמי העלייה
המחודשת לכפר, מזכ"ל בני עקיבא לשעבר,
פעיל במשרד החינוך ומקים מערך חינוך
יהודי בברית המועצות, יוזם תוכנית "נעלה",
מקים השירות הלאומי לבנות בהתנדבות
וחוקר תולדות כפר עציון.

ספר שיצא במהדורה אלבומית מפוארת ומלווה
בעשרות צילומים ועדויות, חושף בפני הקורא
את תולדותיה של פרשיה עלומה בתולדות
יהודי מזרח אירופה בשנים 1920-1950. במשך
עשרות שנים חקר יוחנן את תולדותיה של
תנועת הנוער "השומר הדתי" בפולין בשנים
אלה. באותן שנים אף הוקם ביוזמתו של
יהושע כהן המיתולוגי משדה בוקר, ביה"ס
שדה, והחלה חקירת מורשת כפר עציון
והנחלתה לדור הבא.

אחודה לכם חידה, קוראיי הנאמנים: מה
משותף לחברינו ז"ל שרה שטרן ודב רפל?
אני כבר שומע אתכם עונים: "חידה קלה
שבקלות".

שניהם נולדו על אדמת פו-לין, היא - בעיר
ואם בישראל, לודז' והוא - בבירתה ורשה.

1. שניהם נולדו בעשור השני של המאה
העשרים.

2. שניהם הגיעו אלינו לקבוצת יבנה ובה בנו
את ביתם.

3. לשניהם היתה קריירה 2 עשירה ומגוונת,
איש איש בתחומו.

שרה שטרן-קטן היתה אשת ציבור: יו"ר
תנועת האישה הדתית לאומית, יו"ר תנועת
אמונה, חברת הכנסת התשיעית, כלת פרס
ישראל למפעל חיים ועוד כהנה וכהנה.

ואילו **דב רפל** הוסמך לרבנות עוד בבית
המדרש "תחכמוני" בוורשה, למד בהצטיינות
באוניברסיטה העברית בירושלים מתמטיקה
ופיסיקה, לימד במוסדות חינוך שונים
בירושלים, והיה בין הפעילים המרכזיים
בטיפול והדרכה של ילדי מצוקה בעיר
העתיקה במסגרת ברית הסטודנטים הדתיים
"יבנה", יחד עם חברים נוספים כמו מרדכי
חיות, דוד גפנר (הישראלי), יהושע מרקוביץ'.

אלה נשלחו לעיר העתיקה ע"י נשיא
האוניברסיטה העברית, ד"ר מאגנס, כדי
לארגן ולטפל בנוער המוזנח. מכאן היה להם
חיבור לעמנואל מידב שהקים את שבט
משואות של תנועת הצופים הדתיים, ונפל על
משמרתו ברובע, וכן לקבוצת נוער שהגיעה
לרודגס בתקופת ההכנות לעלייה לקבוצת

כפר עציון ונערך בכשרונה הרב של חנה עמית, אלמנתו של מיודענו דוד (פרוינד) עמית.

כאן אנו מגיעים סוף כל סוף לפתרונה של החידה: שרה שטרן היתה מפעילות תנועת הנוער "בני עקיבא" ו"השומר הדתי" בעירה לודז', והיתה בין הלוחמות להכרה לה זכו בקרב רבנים ואנשי ציבור. היא יזמה הקמת קיבוצים תנועתיים ובתי ילדים בשולי הגטו. חברינו דב היה חניך ומבכירי המדריכים בקן שבעירו, ורשה. הוא ריכז מושבות קיץ, כתב וערך פרסומים תנועתיים וחומר הדרכה שהופץ בכל סניפי תנועת השומר הדתי. רבים מחניכי תנועות נוער אלה הגשימו את החזון שטופח, עלו ארצה ונרתמו לבניינה. בלטו ביניהם בוגרים שנקלטו בקבוצת שח"ל ברחובות, הוכשרו בקיבוץ רודגס וייסדו את

באחד מהמפגשים המסורתיים של יתומי כפר עציון בטרם שוחרר הגוש, הפטיר אחד החברים הוותיקים ששרד את הקרב האחרון לעברו של יוחנן בן יעקב: "והיה אם תרצו להבין את הוררכם ואת הקיבוץ שהקימו, סעו ל'קיבוץ עובדיה' בסלבקוב אשר בפולין". יוחנן נסע לסלבקוב ואיתר את החווה בה שכן קיבוץ עובדיה. תוך כדי השתתפותו בקורס למדריכי קבוצות בפולין, הסתבר לו להפתעתו כי סיפורה של תנועת הנוער הציונית דתית "השומר הדתי" נעלמה מהתודעה, ואינה מוזכרת אפילו בפרסומים ומחקרים על יהדות פולין. מתוך כך לא באה לידי ביטוי, במסעות של עשרות אלפי בני נוער, בהם רבים מהחניוך הממלכתי דתי. כך הפך הנושא לעבודת דוקטורט שכתב במסגרת אוני' בר אילן וברבות השנים, הספר המונח בידינו. ספר זה הופק ע"י ביה"ס שדה

במרכז (מוקפת)
בעיגול לבן) –
שרה שטרן-קטן

טירת צבי ואת קבוצת אברהם, ממנה עלו לכפר עציון בחודש ניסן של שנת תשי"ג.

35 מהבוגרים נפלו בקרבות ובשיירות לכפר הנצור וממנו, אך אין ספק שמורשתם תעבור לדורות הבאים גם בעזרת ספרו החשוב של יוחנן בן יעקב, המומלץ בכל פה! שם הספר **התחיות**, שהוא מצב נפשי מיוחד ואינטימי שמקורו בחסידות, אך אומץ על ידי תנועת השומר הצעיר (החילונית) שהרחיבה אותו למשמעות של "דיבוק חברים, אחווה, רעות, קרבה בין אישית עמוקה והזדהות ללא גבול..."

ואין הולם יותר לסיים רשימה זו בקטע מתוך שירו של שלום טרלר (קרניאל) הי"ד – "תפילה". שלום היה ראש הנהגת "השומר הדתי" בקרקוב, וכשעלה ארצה הנהיג והוביל את העלייה לכפר עציון. היה חבר הנהגת בני"ע ומזכירות הקיבוץ הדתי ועורך "עלונים", בטאון תנועתנו. נפל בשיירת העשרה בדרך מירושלים לכפר עציון בחנוכה תשי"ח.

מתוך השיר "תפילה"
מִלֵּאנִי נָא כֹחַ לִנְתֹן אֶת הָרַע לְעֹפֵר
וְלִנְרֹעַ רַק טוֹב.

וְעוֹד...
פְּשׁוּט וְיָשָׁר לוֹ תִּתְּנֵנִי הָיֹת.
וְתֵן לִי הַכֹּחַ הַנֶּרַע הַרִישָׁה
וְלִהְיוֹתָ תְּנוּבוֹת מְנוּ,

שִׁיחָה לִי בָּאֵר, וְגַם מֵעַל הָרֹאשׁ
נִכְמָה רַעִים, רַעִים כְּנִים שְׂחִיִּים כְּמוֹנֵי אֲנִי,
שְׂחִיִּים לִיָּדִי וּבִתּוֹכִי,
רַעִים שְׂאֵבִינִם וְשִׁיבִינוּ זֶה אֶת זֶה,
שִׁיחָאוּ אוֹתִי עֲצָמִי,
שִׁיחָעוּ אֶת תְּסֻרֹתַי וְאֶת יִתְרוֹנֹתַי,
רַעִים שִׁיאֲהֲבוּנִי כְּמוֹנֵי אוֹתָם
לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר

שלום טרלר-קרניאל, יומן קבוצת הבנות גאולה, קן קרקוב, תרצ"ה. מפולנית: שאול רוזראובן אבינעם.

משולחנו של מנהל הקהילה / שמשון גוטליב

הבנייה נמשכת

ראשית ולפני הכל ברכות **לנחמה יהושע** שחזרה בתחילת השבוע לדירתה המשופצת בקומתיים. נחמה היא הראשונה שחוזרת לדירתה לאחר השיפוץ ובקרוב יתחילו לחזור משפחות נוספות. בימים הקרובים יסיימו להתקין בבתים את קווי התקשורת החדשים ואז הבית יהיה מושלם.

נח חיות קיבל על עצמו את פרויקט **אבן דרך 1**, ומעתה יקדיש לו יותר זמן. כפי שכתבנו בעבר,

החיים בלב אזור בניה שבו יש מהומה רבה, תוך כדי שיפוץ הדירה הנוכחית ושבנוסף על כך צריך להשקיע מחשבה וזמן רב בתכנון הבית החדש, היא מציאות מורכבת היוצרת אצל חלק מהמשפחות לא מעט קשיים. לכן חשבנו שנכון יהיה, בעת הזו, להכניס את **נח** בכדי שיסייע לצוות הביצוע בעיקר בצדדים החברתיים, מקום שבו חשנו, גם בעקבות שיחות עם משפחות רבות, שיש קושי ולכן נכון לתגבר אותו.

מחוסנים מקרב החברים, התושבים והשכירים
תצטמק.

התיכונים חוזרים

בשבוע הבא פנימיית התיכון נפתחת מחדש.
ההתרגשות היא גדולה. הפנימיה היתה סגורה
מאז חנוכה ומאותו זמן הפתיחה שלה היתה
בגדר חלום. בית הספר, כחלק מהחזרה
לנורמליות, יפתח את הפנימיה והכניסה אליה
תהיה מותרת לבעלי תוו ירוק. מי שלא התחסן
יהיה מחויב להציג בדיקת קורונה שלילית
ואם לא - תישלל זכותו להתגורר עם חבריו
בפנימיה. בכל שבוע על התלמידים יהיה
לחזור לבית הספר ע"פ אותם כללים.

תלמידי התיכון יאכלו את ארוחת הצהריים
בחדר האוכל הדרומי. לצורך כך התקיימה
שיחת תיאום ציפיות עם ענף המזון ועם צח"ת
בה חודדו הנהלים והכללים שבהם בית הספר
צריך לעמוד בכדי לקבל את השירות. האם זה
לפרק זמן קצר או ארוך ימים יגידו. כולנו
תקווה שנשיב ימינו כקדם.

נוהל עבודת נוער

במוצאי שבת פר' תרומה דנה אספת החברים
בנוהל המוצע לעבודת נוער בכיתות י'-י"ב.

המשך הדיון יהיה באספה הבאה. במהלך
הדיון עלו שאלות כבדות משקל בדבר עבודת
נוער בשכר והשאלה אם עבודת הנוער בשכר
ובאישור המוסדות מהווה שובר שוויון שיכול
בהמשך לגעת בנקודות מאוד רגישות שעלולות
לערער הסכמות, שבתפיסה הקיבוצית שלנו הן
נר לרגלינו.

החשיבה מאחורי הנוהל היא דווקא לשמר
ולחזק את ערכי עבודת הנוער בקיבוץ. מחד
לחזק ומאידך לתת מענה למציאות הקיימת
ולאפשר עבודה של נוער תמורת שכר. בסופו
של דבר היו שיצאו מהאספה ברגשות מעורבים
ובאי נוחות, מה שמעורר חשיבה נוספת.

פורים שמח

אבן דרך 2 – כפי שפרסמנו בעבר, במקביל
לקידום הבנייה במסגרת "אבן דרך 1" (הוספת
הממ"דים בבתי הקומתיים ובניית 26 דירות
חדשות) אנו עוסקים כל הזמן בהיערכות
להמשך הבנייה במסגרת "אבן דרך 2". נעשתה
פניה ל**נחמיה רפל**, שכזכור הוביל את מינהלת
הבנייה וריכוז את הכנתן וקבלתן של ההחלטות
לקראת "אבן דרך 1", בבקשה שייקח על עצמו
להיות ראש המינהלת לקראת ביצוע "אבן דרך
2", ואנחנו מודים לו על הסכמתו.

נחמיה יתחיל בימים הקרובים לשקוד על ריכוז
הנושאים המחייבים קבלת החלטות ועל
הקמת צוותי עבודה (חלקם חדשים וחלקם
מחודשים) למשימות השונות. לאחר גיבוש
תוכנית העבודה של "מינהלת הבנייה
המחודשת" היא תוצג באספת החברים.

התחסנו או היבדקו

בתחילת השבוע, לפי הנחיות המדינה, פרסמנו
את הכללים שלפיהם מי שאין לו תו ירוק לא
יוכל להשתתף בתפילות בבית הכנסת,
באירועים ציבוריים ובחוגים שמתקיימים
במקומות סגורים.

בישיבות הנהלת הקהילה בסוף השבוע, לאחר
שעיבדנו את נתוני הסקר שנשלח לחברים, דנו
בשאלה כיצד עלינו להתייחס לחברים
ולעובדינו השכירים שלא התחסנו. האם יש לנו
אפשרות לחייב חברי קיבוץ, תושבים ועובדים
שכירים להתחסן כנגד נגיף הקורונה? בימים
האחרונים התפרסמו על כך מספר חוות דעת
משפטיות שמנסות לתת תשובה ואנו לומדים
אותן. לשמחתנו חברי יבנה ותושביה מחוסנים
באחוזים גבוהים מאוד ועם זאת עדיין עומדת
בפנינו השאלה: מה עושים?

בתחילת השבוע, לאחר דיון נוסף, נגבש את
עמדתנו הסופית ובתקווה שרשימת הלא

נפגשים בשישי #3

ביום שישי הבא (לא הקרוב), 5.3, נתכנס לעוד בוקר משלנו, חברי וחברות הקיבוצים הדתיים, לראות את הפנים ולשמוע את הקולות והלבבות הפועמים של שכיננו מרחוק ומקרוב. והפעם יהיו איתנו הרבנית מיכל נגן, ראשת מכינת צהלי, ויפעת ניימן, יועצת ארגונית ומנחת פורום מנהלי קהילות ומזכירים בתנועה. אל תחמיצו – יהיה מצוין. עוד פרטים וקישור לזום יפורסמו בקרוב.

אחות כוננת בשבת פר "תצוה- שושן פורים" –אוריה.

בתקופה הקרובה ד"ר מיטל דיטש תעבוד אצלנו כרופאה

מחליפה. לתיאום תורים וכל נושא אחר יש לפנות דרך המרפאה.

ישיבת הצוות במרפאה תמשיך להתקיים מידי יום שלישי בין 08:00-09:30 ולכן המרפאה

תהיה סגורה בזמן זה.

לגבי שעות קבלה של ד"ר מיטל דיטש –המידע יעודכן לחברים מידי יום ראשון בקבוצת

הוואטסאפ "ידיעות יבנה".

ימי שישי במרפאה: ב-26/02/21 – בפורים המרפאה סגורה. ב-05/03/21 – גלית.

*** תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.**

לפני כל הגעה למרפאה, יש להתקשר ולתאם מול המרפאה, ועל אחת כמה וכמה, מי שמרגיש לא

טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר טלפוני. **על אף ההתקדמות בהתחסנות חברי**

הקיבוץ, אנחנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד ביותר על הכללים !

הנסיעות של שמחה לרמז/קפלן ב- 07: 15 ו 09: 50. לגבי שעות חזרה יש להיות בקשר עם שמחה.

טלפון חירום: אחת בכוננות - 4000, איחוד הצלה - 1221

חיסון למחלימים?

ד"ר מיטל מוסרת כי לא קיימות כעת עדויות להדבקה חוזרת משמעותית

במחוסנים וכן יש נתונים על נוגדנים וחיסוניות לטווח של לפחות מספר חודשים.

לכן אין המלצה בשלב זה לחסן מחלימים או לבדוק את רמת הנוגדנים בדם.

ייתכן ובשבועות הקרובים תתגבש הנחיה לחיסון מנה בודדת למחלימים שעברה

מעל חצי שנה ממחלתם.

כאשר יהיה מידע מהימן, נעדכן את הציבור .

רק בריאות צוות המרפאה

יום חפֿש

לאה גולדברג

אַנִי לוקחת יום חפֿש מַגעגועי,
מגילי, מִזְמִנִי ומְכַל הסִפָּרִים
שֶׁבִקְשׁוּ לְלַמֵּדִנִי עוֹלָם בְּלִשׁוֹן קִפְדָּנִים.

וטוב לי
לחשב ולשאל ולא לחכות לתשובה.

מה שם העץ הזה? ואיך
מְזַמְרִים אֶת שְׁתִּיקַת הַצִּפּוֹר? ומֵאַיֵּן
נִשָּׂא הָרוּחַ אֶת הַכּוֹכָב הַזֶּה?

והאם אֲנִי אֲבוּדָה
בֵּין דְּבָרִים יְפִי קִרְבָּה?
או אוֹלִי
הַרְחוֹק בִּיּוֹתֵר
מִשֵּׁיב נִפְשֵׁי אֵלֶי?